

ה"ט 20641/06/23 - אתי הוכמן נגד נחמיה שם טוב

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 20641-06-23 הוכמן נ' שם טוב

לפני
המבקשת
נגד
המשיב

כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא
אתי הוכמן

נחמיה שם טוב
ע"י ב"כ עו"ד רותם ניר

החלטה

- (1) מונחת לפניי בקשה למתן צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן גם: "החוק").
- (2) דיון במעמד צד אחד התקיים ביום 8.6.2023. דיון במעמד שני הצדדים התקיים ביום 15.6.2023. בדיון במעמד צד אחד ניתן צו ארעי שכולל איסור לאיים על המבקשת והרחקה פיזית מהנכס מושא הבקשה.
- (3) המבקשת טוענת בין היתר, כי בעבר היא השכירה למשיב מחסן שצמוד לדירה אשר בבעלות אחותה והמצויה ברחוב רמב"ן 40 בירושלים (להלן: "הנכס"). המבקשת היא עורכת-דין במקצועה והיא מיופת כוחה של אחותה. המבקשת טוענת, כי מיד לאחר השכירות התגלה לה עברו של המשיב וכי הוא מפר חוזה ומטריד את השכנים. חרף דרישותיה כי יחדל מהגעה לנכס, הוא לא חדל מההטרדות עד אשר נאלצה לבקש להוציא נגדו צווי הרחקה. לדבריה: "מאז חיינו אינם חיים. האדם הזה מתחיל להפחיד אותנו בצורה מאיימת" (ש' 27-28, ע' 5). בשלב מסוים המשיב נכלא אך היא חוששת שהוא ישוב לסורו עם שחרורו הקרוב.
- (4) המשיב טוען מנגד, בין היתר, כי המבקשת מעלילה עליו דברים שקריים, זאת מתוך "התעללות", מ-"בצע כסף" (ש' 16-17, ע' 3) ומתוך ניסיון להשחיר את פניו. המבקשת אינה בעלת הזכויות בנכס ודרישתה לסלקו משם באה רק לאחר שהבינה כי הוא מתמצא בתחום הנדל"ן. הנכס האמור הושכר לו על-ידיה בעל-פה. אמנם הוא ריצה תקופת מאסר ולא היה בנכס, אך יש לו חפצים שם ומשטרת ישראל לא סייעה לו בנדון חרף החלטה שיפוטית שניתנה בהליך אחר שמתנהל בעניינו. מכל מקום, מדובר במבנה בלתי חוקי וראוי להריסה. המשיב עותר לדחיית הבקשה.
- (5) לאחר ששמעתי את דברי הצדדים ונתתי את דעתי לטיעוניהם, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל. אנמק.

(6) לעומת המבקשת שהוצג כי היא פועלת בשם אחותה (וממילא היא זו שהשכירה את הנכס למשיב), לא הונחה על-ידי המשיב תשתית ראייתית משכנעת לפיה קיימת לו זיקה - קניינית או חוזית - למחסן או לדירה נכון להיום (למשל: חוזה שכירות, חשבונות מים, חשמל, טלפון, ארנונה וכו'). לשיטת המשיב הוא שכר בעבר את הנכס בעל-פה. לצד זאת, אין כל תשתית נתונים ביחס לתנאי השכירות, משך התקופה, האם זו הוארכה וכו'. בכל מקרה, מטיעוני הצדדים ניתן היה להבין כי מזה תקופה הוא אינו מחזיק בנכס ולא נראה כי החזיק בו לאחרונה.

(7) טענת המשיב ממנה משתמע שהמבקשת לא יכולה לעתור להרחקתו מאחר ואינה בעלת המחסן או הדירה אלא אחותה, אין בידי לקבל. שכן, שעה שהוא שכר בשעתו את המחסן ממנה (אף שאינה הבעלים), הוא מנוע כיום מלטעון כי אינה יכולה לעתור לפינויו מאחר ואינה בעלת זכויות הקניין (ראו והשוו: רע"א 5518/98 יוסף נ' עוקשי, פ"ד נה(3) 294, 305-306 (2001); בע"מ 523/14 פלוני נ' פלוני, פסקה ט' (9.3.2014); ת"א (שלום י-ם) 65541-01-23 דינין נ' כהן (4.4.2023); ת"א (שלום י-ם) 55891-02-13 אבו אלדבעאת נ' אלג'עברי, פסקה 5 (14.5.2015)).

(8) נוסף לאמור, המבקשת היצגה לפניי כי בעבר, היא יזמה שני הליכים מכוח החוק, ובשניהם הורה בית המשפט על מתן צו הרחקה מהנכס (ה"ט 29135-11-21 - החלטה מיום 14.11.2021; ה"ט 45405-07-22 - החלטה מיום 25.7.2022). ללמדך, כי חלוף התקופה, למצער ממתן הצו הראשון ועד היום, מחליש עד מאוד כל זיקה נטענת של המשיב לנכס.

(9) אשר לטענות המשיב לפיהן נותרו חפצים ששייכים לו בנכס, המבקשת מכחישה זאת ומסרה בדיון כי בתיאום עמה "המשטרה הגיעה, ולקחה את החפצים", "המשטרה לקחה את הכל" (ש' 35-36, ע' 5) אך היא עצמה לא נכחה במעמד זה (ש' 10-11, ע' 6). בכל מקרה, בשים לב למשך התקופה שבה הוא לא החזיק בנכס בפועל, טענת המשיב לפיה נותרו חפצים שם אינה נתמכת בראיות משכנעות. עם זאת, גם אם יש ממש בטענה זו, שמורה זכותו של המשיב להגיש בקשה מתאימה במסגרת כל הליך משפטי מתאים לרבות בהליך הפלילי שהזכיר בטיעונו ואשר במסגרתו, כך לדבריו, בית המשפט חייב את משטרת ישראל לסייע בידו לקבל את מיטלטליו בחזרה.

(10) לאחר כל אלה, ובעיקר משנראה כי התשתית הראייתית שהראתה המבקשת מבוססת יותר מזו של המשיב, הבקשה מתקבלת והצו הארעי יהפוך להיות צו זמני, ולפיו נאסר על המשיב לאיים על המבקשת או על מי מבני משפחתה, וכן נאסר עליו להיות במרחק שהוא פחות מ-250 מטרים מהמבקשת או מהבניין שברחוב רמב"ן 40 בירושלים.

(11) הצו יעמוד בתוקף עד יום 15.12.2023.

(12) שימת לבם של הצדדים מופנית לכך שניתן להשיג על החלטה זו בהליך ערעורי בבית המשפט המחוזי בירושלים.

ניתנה היום, ב' תמוז תשפ"ג, 21 יוני 2023, בהעדר הצדדים.